

Ks. Yevgeniy Zinkovskiy, *Pojęcie osoby ludzkiej w antropologii Siemiona Franka w perspektywie klasycznej definicji «Persona est naturae rationalis individua substantia».* Praca doktorska przygotowana w Katedrze Filozofii Religii, pod kierunkiem s. dra hab. Terezy Obolevich, prof. UPJP II w Krakowie.

Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie, Wydział Filozoficzny, 2018, 242 strony, 198 pozycji bibliograficznych.

STRESZCZENIE

Prezentowana rozprawa jest pracą teoretyczną obejmującą trzy rozdziały, wstęp, zakończenie, bibliografię i dodatek.

Pierwszy rozdział dotyczy genezy pojęcia osoby i jego nabytych znaczeń. Na początku są rozpatrywane historyczne i semantyczne momenty pojawienia się pojęcia osoby w filozoficznej nauce o człowieku. Dalej został ukazany proces pojawienia się ontologicznego znaczenia osoby ludzkiej w myśli antropologicznej oraz kształtowanie się definicji osoby Boecjusza. Następnie zostały przedstawione inne znaczenia osoby, które pojawiły się w okresie nowożytnym, jak również ukazano specyfikę personalistycznych kierunków antropologii przedstawiających bezgraniczną wartość osoby.

W rozdziale drugim dokonano analizy pojęcia osoby jako idei absolutnej wartości indywidualnego bytu człowieka w myśleniu S.L. Franka. W tym celu na początku przedstawione zostały główne etapy życia i twórczości rosyjskiego filozofa. Następnie przeanalizowano jego naukę o osobie ludzkiej. W sposób szczegółowy ukazano osobę ludzką na tle nauki Franka o duszy ludzkiej i o społeczeństwie, by następnie przedstawić jej Bogopodobieństwo.

Rozdział trzeci podejmuje próbę konfrontacji klasycznej definicji osoby z antropologiczną koncepcją S.L. Franka. Fundamentalne punkty definicji Boecjusza: natura, substancja, racjonalność i indywidualność są porównywane z kluczowymi pojęciami filozofii Franka, takimi jak wolność, realność, niepojętność i wszechjedność.

W dodatku umieszczony został niepublikowany dotychczas rękopis S. Franka «*Что такое человек?*», znajdujący się w archiwum Bachmetjewa.

Material źródłowy

Podstawowymi źródłami są następujące dzieła Seweryna Boeciusza: *Przeciw Eutychesowi i Nestoriuszowi*, *O pocieszeniu, jakie daje filozofia*, *O hebdomadach*, *W jaki sposób Trójca jest jednym Bogiem, a nie trzema bogami*, *Komentarz do Kategorii Arystotelesa*, *Komentarz do Isagogi Porfiriusza*, *In De interpretatione* oraz następujące dzieła Semiona Franka: *Духовные основы общества*, *Душа человека*, *Личная жизнь и социальное строительство*, *Личность и вещь*, *Непостижимое*, *Предмет знания*, *Реальность и человек*, *С нами Бог*, *Свет во тьме*, *Смысл жизни* i *Что такое человек?*

Przy pisaniu rozprawy korzystano także z opracowań dotyczących personalizmu i filozofii rosyjskiej.

Słowa klucze

Osoba, natura, substancja, rozumność, indywidualność, społeczeństwo, realność, dusza, duch, Bogopodobieństwo.

Kraków, 30.05.2018

ks. Y. Linkovskiy